

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CARAȘ-SEVERIN

-secția comercială, contencios administrativ și fiscal-

Dosar Nr./2008

SENTINȚA NR.

Ședința publică din data de 19.05.2009

PREȘEDINTE :

GREFIER :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Organizația X, în contradictoriu cu pârâții: I Autoritatea Națională a Vămilelor X, II. SC XSA Agenția Xși pârâta III. D.G.F.P.Caraș-Severin, având ca obiect anulare act control taxe-impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se constată lipsa părților. Procedura rară citarea părților.

S-au verificat actele și lucrările de la dosar, după care se constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 12.05.2009, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință.

T R I B U N A L U L ,

Prin **cererea** înregistrată la Judecătoria X, sub nr. X/ 28.11.2008, reclamanta Organizația X, în contradictoriu cu pârâta Autoritatea Națională a Vămilelor Reșița, a solicitat instanței să anuleze Decizia nr. X/25.10.2008 emisă de intimată.

În motivarea cererii, se arată că reclamanta a primit prin donație în 10.03.1998 un autovehicul marca Toyota Hi-Ace, an de fabricație 1988, donație făcută de un cetățean american.

În data de 11.03.1998 reprezentantul reclamantei s-a prezentat la Biroul Vamal X în vederea întocmirii documentelor **vamale** premergătoare înmatriculării în circulație a mașinii, ocazie cu care reclamantei i s-a întocmit proces verbal de contravenție nr. X/11.03.1998.

Amenda aplicată, în sumă de X lei ROL a fost achitată în aceeași dată și s-a întocmit Declarația vamală nr. X/11.03.1998, autovehiculul fiind înmatriculat în România cu scutire de taxe vamale.

În 26.04.2000 Biroul Vamal X a trimis reclamantei actul constatator nr. X/10.04.2000 și o înștiințare de plată pentru suma de 24.119.614

lei ROL, sumă cu privire la care au formulat contestația nr. X/8.05.2000 la Direcția Regională Vamală X, care însă nu a fost soluționată.

În 26.01.2001 Direcția Generală a Vămirilor le-a comunicat somația nr. X pentru suma de X lei, din care debit X lei și majorări de întârziere X lei Rol, iar la data de 25.11.2008 li s-a comunicat Decizia nr. X/25.10.2008 a cărei anulare o solicită și care vizează suma de X Ron.

În drept, se invocă dispozițiile art. 205 Cod pr. fiscală, art. 5 lita și 6 din OG 26/1993 și art.8 alin.1 Cod pr.ci vilă.

Ulterior, prin înscrisul de la fila 29 dosar, reclamanta și-a precizat cererea în sensul că a înțeles să se judece în contradictoriu și cu X SA Agenția X ca pârât.

S-a menționat în precizarea de acțiune ca X SA Agenția, în calitate de comisionar în vamă și prestator de servicii de declarare vamale, a întocmit și depus pentru reclamanta, Ia Autoritatea Națională a Vămirilor, Declarația vamală nr. X/11.03.1998, motiv pentru care, în situația în care lor li se respinge acțiunea, să fie despăgubite de acest pârât.

Prin notele de ședință de la fila 28 dosar, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni vamale X a invocat excepția de necompetență materială a Judecătorei X, și declinarea cauzei spre soluționare Tribunalului X.

La dosar au fost administrate probe cu înscrisuri și, la termenul de judecată din 21.01.2009, instanța a pus în discuția părților prezente excepția de necompetență materială a Judecătorei X, în raport de care cauza a fost lăsată spre soluționare.

Analizând excepția invocată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X în raport de probele cu înscrisuri de la filele 7-23,30,32-33 dosar, instanța constată că excepția este întemeiată și urmează a fi admisă.

În acest sens, instanța a avut în vedere faptul că, prin cererea sa, reclamanta solicită anularea Deciziei nr. X/25.10.2008 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X - DJAOV X, înscris aflat la fila 7 dosar.

Potrivit art. 205 Cod procedură fiscală, invocat chiar de reclamantă în cererea sa, împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

De asemenea, potrivit art. 218 alin.2 din OG 92/2003, deciziile unise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de contestator ori de persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art.212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în condițiile legii.

Prin sentința civilă nr. 95/21.01.2009, pronunțată de Judecătoria X, s-a admis excepția de necompetență materială a Judecătorei X, excepție invocată de pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X și, în consecință, a declinat competența de soluționare a cauzei ce face obiectul dosarului nr. X/208/2008 al Judecătorei X, în favoarea

Tribunalului X.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria X a avut în vedere că, conform art. 172 Cod procedură fiscală, judecătoria, ca instanță judecătorească competentă, poate fi investită cu soluționarea unei contestații la executare silită privind actele de executare silită și titlurile executorii, doar în situația în care pentru acestea din urmă nu există o altă procedură prevăzută de lege.

Având în vedere faptul că prezenta cerere nu reprezintă o contestație la executare silită, iar reclamanta solicită anularea Deciziei X/25.10.2008 a DJPV X, instanța constată că Tribunalul X este competent a soluționa cauzea.

În baza art. 2 pct.1 lit. d raportat la art. 158 Cod pr. civilă, Judecătoria X a admis excepția de necompetență materială a Judecătoriei X, excepție invocată de pârâta Autoritatea Națională a Vămile Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X și va declina competența de soluționare a cauzei, ce face obiectul dosarului nr. X/ 208/2008 al Judecătoriei X, în favoarea Tribunalului X.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului X sub nr. X/2008 din 04.02.2009.

La termenul din 24.03.2009 reclamanta a depus la dosar o precizare de acțiune, prin care a solicitat și anularea deciziei nr. X/09.03.2009, emisă de DGFP Caraș-Severin.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia nr. X/25.10.2008 emisă de Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X— Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de X lei, reprezentând majorări de întârziere aferente debitului din actul constatator nr. X/10.04.2000.

Reclamanta a contestat această decizie, iar prin Decizia nr. X/09.03.2009 contestația a fost respinsă de către DGFP X.

Potrivit dispozițiilor art. 91 din OG nr. 92/2003, *dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. Termenul de prescripție a termenului începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor în care s-a născut creanța fiscală, potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.*

Același termen, de 5 ani, este prevăzut și de Legea nr. 141/1997-art. 187-(Codul Vamal în vigoare la data când termenul a început să curgă), ce trebuie calculat, însă, potrivit dispozițiilor codului de procedură civilă.

Astfel, conform acestui articol, *termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import. Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedura civilă.*

Articolul 93 din codul de procedură fiscală prevede că, *dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.*

Potrivit dispozițiilor art. 1 al 2 din Decretul nr. 167/1958, odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal, se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

în speță, debitul principal este cel stabilit prin actul constatator nr. X/10.04.2000, debit care s-a prescris cel târziu la 26.01.2006, dacă se ia în considerare că somația de plată din 26.01.2001 a întrerupt prescripția. Până la această dată exista și dreptul de stabilire a obligațiilor accesorii, în speță majorările de întârziere. Cum acest drept nu a fost valorificat prin decizie de calcul accesorii până la această dată, a operat prescripția.

În atare condiții, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X trebuia să procedeze la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscal pentru obligațiile accesorii, așa cum prevăd dispozițiile art. 93 C.pr.fiscală și nu să emită decizia nr.184/25.10.2008.

Pentru considerentele de mai sus, instanța apreciază că decizia nr. X/25.10.2008 a fost nelegal emisă, motiv pentru care va admite contestația formulată de reclamantă, în contradictoriu cu intimatele Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și Direcția Generală a Finanțelor Publice X și va anula deciziile contestate.

Instanța va respinge, în baza dispozițiilor art. 60 C.pr.civ., cererea depusă de reclamantă împotriva pârâtei SC X SA, ce are caracterul unei cereri de chemare în garanție formulată pentru situația în care acțiunea principală ar fi fost respinsă, ținând seama de soluția pronunțată în acțiunea principală.

PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
H O T Ă R Ă Ș T E :

Admite contestația formulată de reclamanta Organizația X, nr. 230, jud. X, în contradictoriu cu pârătele : I Autoritatea Națională a Vămilelor- Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și Direcția Generală a Finanțelor Publice X

Anulează Decizia nr.X/25.10.2008 emisă de Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale X - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale X și Decizia nr. X/09.03.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice X.

Respinge acțiunea formulată împotriva pârâtei SC X SA
Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din data de 19.05.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,